

Tor med hammer'n

av Tor Åge Bringsværd — gjengitt med forfatterens tillatelse

Sist oppdatert: 11. november 2003

Scenografi: et skjerm Brett som man kan gå bak og komme frem fra

Skuespillerne — unntatt Lilletor og Far — kommer inn fra forskjellige kanter. Gjerne gjennom salen. De møtes foran publikum. De synger:

Hør vår sang
se vårt spill:
Det var en gang.
Og alle som vil
kan bli med til en tid da guder og troll
levde farlig og vilt.
Gi deg eventyr i vold!

Bli med oss, bli med
til et hemmelig sted
hvor allting er mulig,
hvor alle ting kan skje!
Bli med oss til Jotunheim, hvor Trymtrollet bor.
Bli med oss til Åsgard, hils på Frøya og Tor.
Vi viser deg guder og menn'sker og troll.
Noen har ett hode, andre har tolv!

Hør vår sang,
se vårt spill:
Det var en gang.
Og alle som vil
kan bli med til en tid da guder og troll
levde farlig og vilt.
Gi deg eventyr i vold!

Bak rekken av skuespillere har Lilletor og Far nå kommet inn. Skjult bak de andre. Nå løser rekken seg opp og vi ser dem. Spillet begynner.

Lilletor skal sove. Far - med briller på nesen - har lest.

(Sengen kan godt være av flat papp med påmalt dyne og stå på høykant - og baksiden kan være det festbordet som finnes i bryllupscenen...)

Far (lukker en bok):

Og snipp, snapp, snute -

Lilletor:

Så var eventyret ute.

Far:(reiser seg):

Så var eventyret ute.

Lilletor:

Du, pappa?

Far:

Og nå må vi sove. God natt, Tor. **(vil klemme ham)**

Lilletor (vrir seg vekk):

Han Tor som du leste om... han som het det samme som meg... er det sant om ham?

Far:

Det var nok bare et eventyr.

Lilletor:

Tor med hammer'n! Han var sterk han!

Far:

Ja.

Lilletor:

Jeg skulle ønske det var på ordentlig!

Far:

En gang for lenge siden —

Lilletor:

For lenge, lenge, lenge, lenge siden?

Far:

— da trodde alle at Tor med hammer'n var ordentlig. At det ikke bare var eventyr, men sant hvert eneste ord.

Lilletor:

Det skulle jeg også ønske!

Far:

Men nå må du sove, Tor.

Lilletor:

Ja, og så heter han akkurat det samme som jeg...

Far (klemmer ham):

Sov godt.

Lilletor:

Nå kan du gå.

Far (ser seg rundt):

Hvis jeg bare kunne finne brillene mine...

Lilletor:

Du har dem jo på deg!

Far:

Javisst! Javisst har jeg det. Og jeg som trodde jeg hadde mistet dem.

Lilletor:

Det sier du bestandig. Natt'a.

Far (går):

Sov godt.

Lilletor (roper etter ham):

Natt'a!

(ligger og snakker med seg selv)

Tor med hammer'n... og Odin den enøyde... og Balder og Frøya!

(gjesper)

De skulle jeg likt å møte!

Kontentum: Start drømmemusikk.

Lilletor (uten pause):

De skulle jeg gjerne ha truffet...

(sovner og snorker)

Drømmemusikken står et øyeblikk alene.

Så kommer Tor med hammer'n inn — men uten hammer! Mumler sint for seg selv. En stor og litt tykk brumlebass. Han leter...

Tor med hammer'n:

Ikke her... og ikke der. Ikke her — og slettes ikke der!

Jeg leter ute, jeg leter inne,
jeg leter høyt og lavt, men aldri kan jeg finne
det som jeg leter etter,
er blitt borte vekk.
Jeg skjønner ingenting,
jeg skjønner ikke et kvekk!
Den er sunket i jorda,
det er ikke spor'a -

(avbryter seg selv og brøler - samtidig kuttet drømmemusikk)

Så hvor i hele, flate verden er det blitt av den?!

Lilletor (våkner med et rykk):

Hva? Hvem er du?

Tor med hammer'n:

Jeg leter etter noe!

(tar seg i det og prøver å oppføre seg høflig)

Unnskyld. Mente ikke å vekke deg. Bare sov videre, du.

(klarer ikke å styre seg, brøler:)

Men hvor i hele flate verden er det blitt av hammer'n min?

Lilletor:

Leter du etter en hammer?

Tor med hammer'n:

Fekter du juling, gutt? Sa jeg knipetang eller sag, hæ?

Lilletor:

Neiii.

Tor med hammer'n:

Sa jeg kniv eller ostehøvel? Langt i fra. Jeg sa: HVOR ER DET BLITT AV HAMMER'N MIN!

Lilletor:

Nå vet jeg hvem du er!

Tor med hammer'n (leter oppgitt videre):

Det hjelper meg lite. Svært lite.

Lilletor:

Du er Tor med hammer'n!

Tor med hammer'n:

Men uten hammer!

Lilletor:

Da er det sant om deg likevel! Og jeg heter også Tor. Akkurat som du!

(Tor med hammer'n svarer ikke. Bare brummer sint - og leter)

Men pappa sa ... i det eventyret... at når du kasta hammer'n din etter noe, så kom den alltid tilbake i hånden din?

Tor med hammer'n:

Men den gjorde altså ikke det... denne gangen. Og hvor i flate verden er den blitt av?

Lilletor:

Verden er ikke flat.

Tor med hammer'n:

Selvfølgelig er den flat.

Lilletor:

Nei, den er rund.

Tor med hammer'n:

Flat som en lefse.

Lilletor:

Rund som en ball.

Tor med hammer'n:

Tøys.

Lilletor:

Nei.

Tor med hammer'n:

Sludder.

Lilletor:

Sant!

Tor med hammer'n (ler):

Du er en modig liten maur, du. Det er ikke mange som våger å motsi Ving-Tor!

Lilletor:

Men —

Tor med hammer'n:

Lilletor... Jeg vil kalle deg Lilletor, siden vi heter det samme. Men jeg har ikke tid til å prate sludder. Vil du hjelpe meg å lete etter denne forbaskede hammeren min? Ja eller nei!

Lilletor:

Åh, ja! Gjerne!

Tor med hammer'n:

For du er liten og lett og kan kanskje komme til på steder der jeg —

(slår seg forklarende på den tykke maven)

Nåvel!

(stikker to fingre i munnen og plystrer. Straks høres et sus. To bukker stormer inn. De løper på to — og breker. De trekker en usynlig vogn.)

Se så! Opp i kjerra med deg!

(Tor og Lilletor klatrer liksom opp i den usynlige kjerra)

Rund som en ball? Hah!

Lilletor:

Det lærer vi på skolen i Hølen.

Tor med hammer'n:

I Hølen har de alltid vært litt tussete av seg! Hypp, mine bukker! Hypp!

Det lille følget gjør en sving over scenen og forsvinner ut.

Nå stikker to små troll hodene frem. De har ligget skjult bak et eller annet - og hørt alt sammen.

Gufsa (jente) (hvisker høyt):

Hørte du, Skrotolf? Så du det bror?

Skrotolf (gutt) (hvisker høyt han også):

Jeg hørte det, Gufsa! Jeg så det søster! Han har mista den ufyselige hammer'n sin!

Gufsa:

Mjølner er borte! Den som alltid har kommet i veien for oss.

Skrotolf:

For ikke å snakke om at den har kommet i hodet på oss!

Gufsa:

Dette er godt nytt for Stortrollet! Dette må Trym få høre.

Skrotolf (drømmende):

Nå er verden vår, Gufsa. Nå kan ingen stanse oss troll!

Gufsa (er allerede på vei ut):

Men så kom da, Skrotolf. Skynd deg!

(ut med dem begge)

Tor og Lilletor "kjører" langsomt omkring og leter. Bukkene breker litt av og til og kaster med hodene.

Lilletor:

Nei, den er ikke her heller.

Tor med hammer'n:

Det er rent som forgjort.

Lilletor:

Og vi har lett overalt.

Tor med hammer'n:

I Åsgard og Midgard. Vi har spurt æser og mennesker, tusser og alver. Selv Fenrisulven har vi spurt —

(brått får han en idé)

Hypp, mine bukker!

Lilletor:

Hvor skal vi?

Tor med hammer'n:

Til havet, Lilletor. Til det store, bunnløse havet som omkranser oss og strekker seg til verdens ende.

Straks kommer det inn skuespillere som holder et langt og bredt blått tøyestykke mellom seg, vifter det opp og ned så det minner om bølger.

Tor og Lilletor går ut av den usynlige kjerra.

Tor med hammer'n:

På dette havet flyter verden som et lite nøtteskall.

Lilletor:

Hva vil du her?

Plutselig stikker det et enormt slange/dragehode opp av bølgene.

Lilletor gisper og rygger bakover. Men Tor blir bredbent stående.

Midgardsormen (med innsmigrende slangestemme):

Er det meg dere søker?

Lilletor:

Det er Midgardsormen!

Midgardsormen:

Så du har hørt om meg, lille menneskefrosk?

Lilletor:

Det står om deg i det eventyret pappa leste for meg.

Midgardsormen:

Kom nærmere, frosk, så skal du få merke hvor mye eventyr det er!

(åpner et veldig gap)

Tor med hammer'n:

Pass deg, Lilletor.

Midgardsormen:

Ja, det er riktig, Ving-Tor. Det gjelder å passe seg.

Tor med hammer'n:

Midgardsormen er så stor at han ligger i en ring rundt hele verden og biter seg selv i halen!

Lilletor:

Så stor går det ikke an å være!

Midgardsormen (hveser mot dem):

Tor med hammer'n:

Jeg har et ærend til deg.

Midgardsormen (ler):

Har du?

(ondt)

Vi er fiender — du og jeg. Fiender, Tor.

Tor med hammer'n:

Men hør hva jeg har å si.

Midgardsormen:

Det er ingen jeg hater slik som deg.

Tor med hammer'n:

Jeg har et spørsmål.

Midgardsormen:

Og jeg har ingen svar - ikke til deg, Tor. Ikke til deg.

(synker i havet og blir borte)

Tor med hammer'n:

Hjelp meg med dette beltet, Lilletor.

(Lilletor spenner på ham et imaginært belte)

Det er styrkebeltet mitt... Hardere... stram det mer! Hardere, Lilletor! Så stramt du kan!

(tar på seg imaginære hansker)

Og så disse jernhanskene... Hammer har jeg ikke. Men ennå er jeg Tor!

(kaster seg i bølgene. Det blir et vilt basketak med den store ormen. Av og til dukker den ene opp, av og til den andre)

Lilletor:

Nei!

(den store halen til ormen feier ham nesten overende! Han griper en kjepp, slår løs på den. Roper på bukkene:)

Kom, bukker! Vi må hjelpe Tor!

Bukkene stanger og Lilletor slår. Halen forsvinner. Opp av bølgene dukker Tor — han har tatt et godt tak i tungen til ormen!

Tor med hammer'n:

Selv uten hammer er jeg ennå den sterkeste! Glem ikke det!

Midgardsormen (vansker med å snakke fordi Tor holder tungen dens):

Men hjelpe deg på noen som helst måte, det vil jeg aldri! Og en gang, Ving-Tor, en gang skal det bli meg som har overtaket. Slik er det spådd, slik skal det bli!

(Tor slår knock-out på ormen, så den forsvinner i havet)

Lilletor:

Er det sant? Skal Midgardsormen en gang være sterkere enn deg?

Tor med hammer'n:

Det er spådd slik, ja. Ved dommedag og ragnarok. Når verden og alt vi kjenner går under. Da skal Midgardsormen bli min banemann.

Lilletor:

Men —

Tor med hammer'n:

Det er lenge til, Lilletor. Og vi har viktigere ting å tenke på enn gammelt spåkjerring-snakk!

Lilletor (litt sjenert):

Den hammer'n din... Er du sikker på at du ikke har den hjemme, da?

Tor med hammer'n:

Torden og lynild, gutt! Tror du jeg er dum?

Lilletor:

Faren min har det ofte på den måten... med brillene sine. Han leter overalt, og så er de på nesa hans hele tiden.

Tor med hammer'n:

Kommer du med den faren din igjen!?

(tar seg i det. Går opp i kjerra)

På den annen side... det skader ikke å se etter. For det er et stort hus jeg har. 540 rom.

Lilletor:

540 rom? Vi har bare tre, vi. Tre rom og kjøkken.

Tor med hammer'n:

Opp i kjerra, Lilletor. Hypp, mine bukker!

(de kjører ut av scenen. Tor roper:)

Hjem til Trudvang!

Midgardsormen (stikker hodet opp av havet igjen):

Gid trollene hadde den elendige hammeren din!

(synker hvesende i havet. Orm og hav tas ut)

Skrotolf og Gufsa har gått langt. De er slitne.

Skrotolf:

Men søster, er du sikker på at vi er på rett vei? Hæh?

Gufsa:

Hold kjeft og labb videre, din fjott!

Skrotolf:

Labber alt jeg kan, jeg, Gufsa. Men labber vi stort lenger nå, så ramler vi jo snart over kanten av verden! Han bor ikke akkurat så veldig sentralt han derre Trym...

Gufsa:

Egentlig har vi godt av det.

Skrotolf:

Godt av det?! Vondt av det, mener du vel. Jeg har så vondt i brystet at en skulle tro jeg hadde fått en einerbusk i hver lunge!

Gufsa:

Jeg mente bare at vi har godt av å røre litt på oss. Så mye som vi sitter stille. Hvor lenge er det siden vi brukte beina sist? 100 år? 200 år?

Skrotolf:

Ja, tida flyr, søster. Tida flyr!

(plutselig engstelig)

Bare ikke si at vi har gått oss vill enda en gang, hm?

(Lyd: svak musikk og nynning)

Hysj! Hva er det?

Trollkongen Trym danser inn omgitt av beundrende trolljenter.

Gufsa:

Vi har funnet det, bror. Her er det Trym holder til... trollenes konge!

Trym (synger):

Hvem er det sterkeste troll?

Jentene (synger):

Det er Trym!

Trym (synger):

Hvem er det styggeste troll?

Jentene (synger):

Det er Trym!

Trym (synger):

Er jeg grim, er jeg grusom, er jeg grym?

Jentene (synger):

Du er ille, verre, verst - du er Trym!

Gufsa (prøver å fange oppmerksomheten hans. Snakker):

Trym, Trym, det er noe vi må fortelle deg -

(men Trym og trolljentene overhører og tar i stedet et vers til)

Trym (synger):

Hvem er det sleipeste troll?

Jentene (synger):

Det er Trym!

Trym (synger):

Hvem er det fuleste troll?

Jentene (synger):

Det er Trym!

Trym (synger):

Er jeg grim, er jeg grusom, er jeg grym?

Jentene (synger):

Du er ille, verre, verst - du er Trym!

Gufsa (roper):

Men så hør, da, Trym! Kan du ikke bare høre bittelitegrann, da? FOR SVINGENDE!

Skrotolf:

For Tor har mista hammern, ikke sant? Og da tenkte vi at —

Gufsa:

— hvis vi troll fant den først. Hvis vi altså kunne finne den før ham, så —

TRYM (ler buldrende og feier jentene til alle kanter):

Og hva tror dere dette er?!

(Sting fra musikken og Alle gisper)

Gufsa og Skrotolf:

Har du funnet den?

Trym:

Jeg har ærlig og redelig stjålet den!

Jentene og Gufsa og Skrotolf:

Hvem er det lureste troll?

Trym:

Det er Trym!

Jentene og Gufsa og Skrotolf:

Hvem er det farligste troll?

Trym:

Det er Trym!

Jentene og Gufsa og Skrotolf:

Er han grim, er han grusom, er han grym?

Trym:

Jeg er ille, verre, verst - jeg er Trym!

(alle forsvinner ut under triumferende latter)

Tor og Lilletor kjører inn på scenen fra motsatt kant.

Tor med hammer'n:

Velkommen til Åsgard, Lilletor. Velkommen til den stor gudeborgen!

(gir ham en lur)

Blås i luren, Lilletor. Kall æsene til samling!

Lilletor skal akkurat til å blåse, da Loke kommer løpende inn.

Loke:

Så, så, vent litt, vent litt! Ikke blås riktig ennå! Hva er det som står på? Kanskje jeg kunne hjelpe?

Tor med hammer'n:

Loke! Aldri har jeg vel vært så glad for å se nettopp deg!

Løke:

Elskverdig. Altfor elskverdig.

Lilletor (forskrekket):

Men du må da ikke be Løke hjelpe deg! Han kommer bare til å forsøke å lure oss!

Løke:

Sååå?... Lille venn?

Lilletor:

Jeg har nok hørt om deg! Det står om deg i —

Tor med hammer'n:

Torden og lynild! Kommer du trekkende med alle de eventyrene faren din leser for deg nå igjen?!

Løke:

Eventyr? Så festlig. Er jeg med i eventyr? Morsomt.

Lilletor (sint):

Du er... du er —

Tor med hammer'n:

Stille! Menneskekryp! Jeg vet hva jeg gjør. Jeg kjenner Løke.

Løke:

Elskverdig.

Tor med hammer'n (tar plutselig strupetak på ham):

Og jeg vet akkurat hvor mye du er å stole på!

Lilletor:

Det er riktig, Tor. Gi ham inn!

Løke:

Slipp meg!

Tor med hammer'n:

Men jeg vet også at du har det sleipeste hodet og den glatteste tunge av alle jeg kjenner,

(brøler)

Og akkurat nå — nå trenger jeg deg!

(slipper ham)

Løke (gnir seg på halsen):

Altfor elskverdig.

Frøya kommer inn. Fulgt av mjauende katter (skuespillere som kryper omkring på alle fire og agerer).

Frøya:

Jeg har hørt hva som er skjedd, Tor. Uten Mjølner — uten din hammer — er vi redningsløst fortapt. Vi må hjelpe deg og lete alle sammen!

Løke (gnir fremdeles halsen sin):

Det er derfor vi spør om du vil låne oss fjærhammen din, Frøya. Slik at jeg... for eksempel —

Tor med hammer'n (dunker Løke hardt på skulderen):

God idé, Løke. Nemlig!

Frøya:

Jeg har aldri før latt noen låne den.

Løke (tett på henne, overtalende):

Elskverdig. Altfor elskverdig.

Frøya:

Men om den så hadde vært av gull ... så skulle dere likevel fått låne den.

Frøya, Tor og Lilletor hjelper Loke på med de usynlige vingene.

Tor med hammer'n:

Sitter vingene riktig, Loke?

(Loke flakser prøvende med armene)

Så fly, da! Fly til Jotunheim og se om du kan få øye på hammeren min der!

Frøya (slår seg skremt på munnen):

Å, milde Odin, tenk om jotnene har den!

Loke (flakser av sted. «Fly» i store sirkler):

Jeg skal gjøre mitt beste!

Frøya (roper til ham):

Måtte det være godt nok!

(Loke forsvinner ut gjennom salen. Frøya til Tor:)

Mjølner har alltid vært det våpen som har forsvart oss mot mørkemaktene. Uten den — ja, da er det ute med oss!

Mens Loke har flakset omkring, har Lilletor klappet kattene. En av dem har veltet seg på ryggen med labbene i været. Han klør den på maven. Men nå roper Frøya «Pus, pus!» og tar kattene med seg ut av scenen. Tor og Lilletor følger etter.

På motsatt kant av scenen dukker trollene opp igjen.

Gufsa:

Ingen kan stoppe oss lenger!

Skrotolf:

Uten hammer er Tor nesten hjelpeløs!

Gufsa:

Vi kan bare rykke rett inn i Åsgard!

Skrotolf:

Og ingen kan gjøre oss noe!

Gufsa:

Verden er vår!

Trym:

Verden er min! Det er jeg som har hammer'n!

Skrotolf (skremt):

Naturligvis. Selvfølgelig. Greit det.

Gufsa (jatter):

Det er du som har hammer'n.

Trym:

Det er jeg som er mektig.

Gufsa (jatter):

Det er du som er mektig, Trym.

Trym:

Heretter skal alle si «O mektige Trym», når de snakker til meg.

Skrotolf:

Men dø, når skal vi knuse Åsgard og slå Tor i hodet med hans egen hammer?

Gufsa:

Ja, når skal vi ta rotta på dem, Trym?

Trym (sint):

O mektige Trym!

Skrotolf (spakt):

Ja, men... Når? — O mektige Trym?

Gufsa:

Nå med en gang?

(skynder seg å legge til)

O mektige Trym?

Trym:

Nei!

Skrotolf:

Skal vi ikke?

Gufsa:

Nå som ingen kan stoppe oss...

(retter seg fort)

Jeg mener: stoppe deg — O mektige Trym?

Trym:

Først skal vi pine og plage dem. Leke litt med dem...

Musikkovergang & vingesus? Loke kommer flaksende. Puster og peser.

Malla (en av trolljentene):

Jeg ser en merkelig fugl...

Guri (en annen trolljente):

O mektige Trym... ser du hvem det er?

Trym:

Ho-ho der oppe! Er det ikke Loke som flakser omkring? Meg lurer du ikke så lett! Kom heller ned og hvil deg litt!

Loke (roper ned til ham):

Takk som byr, jotunkonge! Takk som byr!

(«lander» ved siden av Trym)

Trym:

Du vet, du er alltid velkommen her i Jotunheim... Egentlig er du jo en av oss, du, Loke. Far til både Midgardsormen, Fenrisulven og Hel. Du kan være stolt av barna dine!

Malla:

Og faren din var jotun. Slik som oss. Vi vet det nok!

Guri:

Det vet vi det så, men det var aldri fint nok for deg å være troll, hva?

Trym:

Hysj, jenter!

(skubber dem bort)

Nå... hvordan står det til hos æser og alver? Er det noe nytt?

Loke:

Å, ja... det er ikke fritt! Og siden du spør: Dårlig — riktig dårlig — står det til, både i Åsgard og i Alvheim.

Trym (prøver å være alvorlig):

Det var sørgelig å høre

(Og så ler han så det spruter)

Loke:

Tors hammer er blitt borte for oss.

Trym:

Å, huff og huff!

(kan nesten ikke snakke for bare latter)

Nei, du sier ikke det?

(holder seg på maven og vugger frem og tilbake)

Loke:

Jo — det er akkurat det jeg sier. Og nå spør jeg deg, Trym: Det skulle vel ikke —

Trym (nikker og nikker):

Jo. Det skulle nok det!

Loke:

Jeg mener —

Trym (avbryter):

Akkurat. Det er jeg som har den! Og jeg har gjemt den — på et lurt sted hvor dere aldri i evighet vil finne den!

Loke (spakt):

Er det noen sjanse for å få den tilbake?

Trym:

Tja... Vi kan jo alltid gjøre en handel!

Loke:

Tor gir hva som helst — ehm, nesten hva som helst for å få Mjølner tilbake...

(Trym ler voldsomt igjen — tar Loke om skulderen og fører ham ut, mumler lavt til ham. Loke slår ut med armene og ruller med øynene. Virker sjokkert over det som mumles...)

På motsatt side kommer Tor,Frøya og Lilletor inn. De speider ut i luften.

Tor med hammer'n:

Kommer han ikke snart!

Frøya:

Rolig, Tor.

Tor med hammer'n:

Hvor lenge skal vi vente?

Lilletor:

Se der! Der er jo Loke!

Loke kommer flaksende, men nøler med å lande.

Tor:

Fant du den?

Loke (på avstand og mens han flyr):

Fant og fant...

Frøya:

La nå Loke få tid til å lande først!

Tor (til Frøya):

Den som setter seg, glemmer ofte hva han skal si. Og den som får lov til å legge seg, rekker å finne på løgner!

(roper)

Fortell alt mens du er i luften! Spytt ut! Vet du hvor den er?

Loke:

Vet og vet...

Tor (brøler):

Ut med språket, din ulykkesfugl!

Loke:

Det er Trym som har hammer'n din.

Frøya:

Så er det ute med oss.

Loke:

Ute og ute... Han er villig til å gjøre en handel.

Tor med hammer'n:

Hva som helst! Gull, sølv... hester, kuer...

Loke (tør fremdeles ikke lande):

Du kan få hammer'n tilbake... men på én betingelse.

Frøya:

Ja?

Loke:

At Trym får Frøya til brud!

Frøya:

Hva?!

(slår sint etter fuglen Loke)

Aldri!

Loke:

Jeg sier bare det Trym ba meg om å si, jeg...

Frøya:

Skulle jeg gifte meg med et troll?

Loke (lander):

Men Frøya...

Frøya:

Er dere gått aldeles fra vettet? Tror dere jeg er så susete mannfolk-gæern at jeg hopper i senga med hvem som helst? Synes dere det står så dårlig til med meg at jeg burde ta til takke med et skabbete troll?!

Tor med hammer'n:

Men Frøya, da. Hør her litt, du må vel kunne —

Frøya:

Aldri i livet!

Tor med hammer'n:

For min skyld?

Lilletor:

For vår skyld?

Frøya:

Heller vil jeg dø!

Loke (mest til publikum):

Det kommer vi kanskje til å gjøre alle sammen... Og fortere enn vi aner!

Lilletor:

Men jeg har en mye bedre idé!

Tor med hammer'n:

Har du? La oss høre!

(Lilletor trekker ham ned til seg og hvisker i øret hans)

Sludder og tusseprat!

(retter seg opp)

Lilletor (trekker ham ned igjen):

Ja, men så hør da!

Tor med hammer'n:

Nei! Torden og lynild!

(vil gå ut av scenen)

Aldri i livet! Nei, har jeg sagt!

Lilleteor (henger på slep, gir seg ikke):

Men det er den eneste sjansen vi har!

Frøya og Loke følger forvirret etter. Alle ut av scenen.

På motsatt side dukker trollene opp.

Trym:

Gjør klar til bryllup!

Gufsa:

Tror du hun kommer?

Trym:

De våger ikke annet.

(svinger hammeren truende)

De kunne bare våge!

Trym:

Hvem er det lureste troll? Hæ?

Gufsa og Skrotolf (bøyer seg underdanig og forsvinner baklengs ut):

O mektige Trym!

Trym (direkte til publikum):

Jeg lurer hvem jeg vil! De tror at jeg — men der tar de feil! Der tar de sørgelig og ugudelig feil!

Musikkovergang & Havlyder

Midgardsormen:

Jeg hører du skal gifte deg, Trym?

Trym (stolt):

Yes!

Midgardsormen:

Motta mine våteste gratulasjoner. Mine dypeste, lengste og aller hesligste gratulasjoner.

Trym:

Takk, takk, gamle scchhlange.

Midgardsormen:

Men når du har giftet deg med Frøya... du har vel ikke tenkt å...?

Trym (ler):

På ingen måte. Langt i fra.

Midgardsormen:

Det var det jeg håpet.

Trym:

Hammeren er min! Snart er også Frøya min — den vakreste i himmel og på jord.

Midgardsormen:

Du er et klokt troll, Trym.

Trym:

Tor vil aldri få hammeren tilbake. Aldri! Men jeg skal selv — personlig — ha den glede å dunke den i hodet på ham!

Midgardsormen (synker i havet):

Dette er en stor dag for alle vonde makter.

Også Trym går ut. Fra motsatt kant kommer Tor og æsene. De prøver alt de kan å la være å le. For Tor med hammer'n er nesten ferdig pyntet som brud — og han ser ganske skrullede ut.

Tor med hammer'n:

Slør meg her og slør meg der... Jeg ser jo snart ut som en oppblåst blomst!

Løke:

Tor!... Du ser fantastisk ut!

(Tor skuler olmt på ham)

Frøya (tenksomt):

Vi skulle kanskje tatt barten din også — og skjegget?

Tor med hammer'n:

Aldri!

Løke:

Men du ville bare sett enda søtere ut, Tor.

Tor med hammer'n:

Søt meg her og søt meg der!

Frøya:

Kanskje det greier seg om du bruker slør.

(fester et slør over ansiktet hans)

Løke (går ned i knestående):

O Mystiske, Skjønne Quinde!

Tor med hammer'n:

Hold kjeft!

(prøver å få tak i ham, jager ham rundt i ring)

Frøya (stamper med foten):

Hold opp, begge to!

(holder Tor fast)

Og du — hvis du skal late som om du er meg, så får du værsgod lære å oppføre deg!

Tor med hammer'n:

Det er det dummeste jeg har vært med på.

Lilletor:

Men det er den eneste sjansen vi har!

Loke (kan ikke dy seg for å erte enda en gang):

Og du ser bare så nyyyyyyyyydelig ut.

(klapper ham på kinnet)

Tor med hammer'n:

Fingrene vekk!

(fanger både Loke og Lilletor i én bevegelse)

Men dere to skal få være med!

Loke:

Skal vi?

Tor med hammer'n:

Som brudepiker!

(drar dem med ut av scenen)

Kom så pynter vi dere også!

På motsatt side kommer Gufsa og Skrotolf sjanglende inn.

Gufsa:

Vi skulle visst ikke ha smakt på den siste tønna, Skrotolf.

Skrotolf:

Å, jo da, søster. Må jo passe på at alt er som det schkal — hikk — og nå kan Frøya bare komme.

Gufsa:

Nå er alt klart. Bordene er dekket. Benkene er halmstrødde.

Skrotolf:

Det er så fint her at det rent skinner i lorten!

Trym (dukker opp, pytet til brudgom og ganske stresset):

Er maten ferdig? Hjelp meg med denne knappen her.

(Gufsa hjelper ham)

Skrotolf:

100 griser er slaktet og stekt.

Trym:

Og drikkevarer?

Skrotolf:

Prima!

(hikker)

Unnskyld. Virkelig prima varer!

Trym (peker på brudefølget som kommer trippende inn):

Der kommer hun!

Skrotolf:

Jammen kommer hun ikke!

Trym:

Se som det lyser og skinner av henne! Å, Frøya!

(henført)

Min brud!

Tor med hammer'n (vinker kokett til ham):

Yo-ho!

Bruden og brudepikene gjør en sving bak skjermbrettet. Trollene følger etter.

Lyd: sting fra musikken. Og deretter: havbrus og plasking!

Midgardsormen (stikker hodet frem på et helt annet sted, kanskje bak publikum og langt borte fra scenen!):

Men her er ikke alt som det skal være! Jeg kan kjenne det på halen min! For da jeg kikket innom Åsgard isted — for å gotte meg over hvor fælt gudene hadde det — så hadde de det ikke fælt i det hele tatt! Og Frøya var der, hun også! De prøver å lure oss! Så nå er onde råd dyre!

(roper)

Kom hit, lille haifuglen min!

Haifuglen (kommer skrikende og viser skarpe vampyrtenner!)

Midgardsormen: (klapper den, ruller sammen et papir, stikker det i en hylse og henger det rundt halsen på Hai-fuglen):

Så lille haifugl, fly til Trym — fly til Jotunheim og advar Trollkongen. Si at det slett ikke er Frøya...

Haifuglen (skriker mens den flakser avsted):

Telegram — telegram! Telegraam!

Midgardsormen (roper etter den):

Men skynd deg! Vi har ingen tid å miste!

Midgardsormen og Haifuglen forsvinner ut. De andre kommer inn igjen, som et ordentlig brudedefølge - arm i arm og til tonene fra Mendelsohns bryllupsmarsj. Flere troll slutter seg til. De "setter seg" ved langbordet. (Se orientering foran)

Trym:

Velkommen alle som én.

(til "Frøya")

— og særlig til deg!

Tor med hammer'n (fniser og vender seg bort — prøver å forsyne seg av maten)

Loke (hvisker):

Vent til de sier værsgod!

Tor med hammer'n:

Jammen!

Løke:

Husk du er en dame!

Lilletor:

Og det er best du sier så lite som mulig.

Tor med hammer'n (grovt):

Hvorfor det?

Lilletor:

For du høres ikke ut som noen dame akkurat.

Tor med hammer'n (indignert og med grov røst):

Gjør ikke jeg?!

(tar seg i det og snakker i fistel)

Gjør ikke jeg?

(snur seg mot Trym og napper ham kokett i nesen. Ler i fistel)

Trym (henført):

For en deilig stemme hun har!

(slår ut med hendene)

Og nå må dere bare forsyne dere!

Tor med hammer'n (i fistel):

Gudskjelov!

(langer inn — for han er som vanlig skrubbsulten)

Stekte reveromper? Mm!

Trym ser måpende på hvordan «bruden» spiser. Tor med hammer'n dunker ham i siden og raper.

Tor med hammer'n (raper, men går rett opp i fistel etterpå):

Gid så deilig det smakte!

Trym:

Nå har jeg aldri!

(Tor med hammer'n drikker en hel tønne øl alene)

I alle dager!

Tor med hammer'n (i fistel):

Mat? Mer mat!

(hamstrer vilt)

Trym:

Aldri har jeg sett maken til matlyst hos noen brud!

Loke:

Sant nok, sant nok. Men så har heller ikke bruden spist på åtte dager!

Trym:

Åtte dager?

Loke:

I åtte dager og åtte netter har Frøya hverken smakt vått eller tørt, så helt fra seg av iver var hun etter å komme hit til deg...

Trym (klapper Tor på kinnet):

Stakkars liten!

(men trekker hånden fort til seg, for Tor vil spise hånden hans også!)

Au — bruden bet meg!

(Tor med hammer'n knurrer lavt)

Å, min skjønne. La meg få lette litt på sløret ditt.

(Tor trekker seg unna, men Trym gir seg ikke)

Jo, kom nå. Ikke vær så sjenert. Et kyss — et bitte lite nusse nuss?

(ser inn i Tors øyne, blir han så forskrekket at han hopper bakover)

Å, hutte-meg-tu!

Skrotolf:

Å, hutte tu?

Gufsa:

Å, hutte tu hva for noe?

Trym:

Aldri hadde jeg trodd at en brud kunne ha så bistert et blikk og så kvasse øyne!

Løke:

Kvasse og kvasse... Ja, stakkar, litt rødsprengt i øynene er hun nok...

Trym (grøsser):

Litt?! Å, hutte-tu!

Løke:

Det er fordi hun ikke har sovet på åtte netter —

Trym:

Hæ?

Løke:

— så avsindig lengtet hun etter deg og Jotunheim!

Trym (retter ryggen og ser seg stolt omkring):

Nei og nei. Nå har jeg vel aldri hørt på maken!

(klapper Tor på kinnet)

Stakkars liten.

(Men når Tor vrir på hodet trekker han hånden raskt til seg — husker bittet fra i sted)

Nå dukker det opp to trolljenter som blåser i bukkehorn.

Trym:

Det blåses til bryllup og vigsel!

Lilletor:

Kan ikke jeg få være prest?

Trym:

Nei, det skal jeg selv være!

Haifuglen (flakser inn):

Telegram — telegram — telegram!

Gufsa tar hylsen fra halsen dens — og fuglen flakser ut igjen.

Gufsa (åpner brevet):

Det er visst kommet et fest-telegram...

Trym (vinker avvergende):

Siden! Først skal Frøya og jeg vies til mann og kone!

Gufsa:

Men det ser veldig viktig ut...

Trym (klapper i hendene):

Bær inn hammeren!

Og så blir Mjølner båret inn. Den ligger på et stort skjold, som fire unge jotner holder mellom seg. Trym griper hammeren og løfter den høyt i været. Det blir dørgende stille i den store bryllupssalen.

Loke (kan likevel ikke la være å spørre — forsiktig):

Ja, den skal vel snart sendes tilbake til Åsgard, nå?

Trym:

Aldri!

Loke:

Men avtalen...?

Trym:

Betyr ingenting! Eller vil du nekte meg å jule når jeg har lyst? Hvem tror du egentlig at du er?

Loke (fort):

Bare en liten brudepike.

Trym (grynter):

Akkurat! Så istedenfor å gi Tor hammeren tilbake, går vi til angrep!

(roper utover salen)

Vi knuser Åsgard!

Gjestene:

Ja!

Trym:

Dreper gudene!

Gjestene:

Ja!

Trym (ler):

Kan noen ønske seg en vakrere bryllupsreise?

Gufsa (hun og Skrotolf står for seg selv og leser telegrammet):

Men Trym, hør her, da!

Trym:

Hysj, har jeg sagt!

(roper)

Her har jeg Mjølner! Det sterkeste våpen i himmel og på jord. Ved denne hammeren tar jeg — Trym — deg — Frøya — til ekte!

(Alle trollene jubler og roper til lykke. Alle unntatt Gufsa og Skrotolf, som nå er nokså skjelvne...)

Tor (med grov røst):

Kan jeg —

(kremter og tar seg i det, lar stemmen gå i fistel)

Å, kjære... kan ikke jeg få holde den litt?

Trym:

Da legger jeg den her hos deg — som tegn på at vi fra nå av er for rette ektefolk å regne.

(Tor griper hammeren begjærlig)

Løke:

Hjertelig til lykke — begge to!

Gufsa:

Men Trym... O mektige Trym, jeg må få lese dette brevet for deg.

Trym:

Nei, har jeg sagt. Festtelegrammene kan vente til siden!

Tor (med fistelstemme):

Å, det gjør vel ingenting... Trymmebassen min. Store busselusken.

Gufsa:

Ja, det er altså fra Midgardsormen, og —

Trym (feier det bort):

Han vil gratulere, selvfølgelig.

Gufsa:

Nei, det er det han ikke vil!

Trym:

Ikke?

Gufsa:

Han vil advare!

Tor (kokett og i fistel):

Akkurat likt ham, den gamle sl-a-a-angen.

Trym:

Hø! La meg få se!

Gufsa:

Ja, det er nok best at du leser selv. Og Skrotolf og jeg — vi må nok dessverre gå nå, vi...

Trym:

Sitt!

TOR (i fistel);

Men les nå, kjære.

Trym (leser stakkato og dårlig, mens vi hører redde snufs fra Gufsa og Skrotolf):

Den — du — tror — er — Frøya — er — ikke — Frøya — likevel. Det — er — bare — en — som — har —

(spør Tor)

Hva står det her?

Tor (leser i fistel):

Kledd seg ut.

Trym (gjentar):

Det er bare en som har kledd seg ut.

(stotrer videre)

Jeg — vet — ikke — hvem — det — er.

(til Tor)

Hø! Han påstår at du ikke er Frøya. Ha-ha. Den var god. For hvis du ikke er Frøya, hvem skulle du vel så være?

(ler)

Tor med hammer'n river av seg sløret.

Trym:

Å, hutte-tu!

Tor:

Å, hutte-tu til deg også!

Trollene (i skremt kor):

Det er Tor!

Tor med hammer'n (veiver med Mjølner):

Med hammer'n!

Et vilt basketak. Først gir han Trym en luftetur. Så går han løs på de andre. Det knaser i jotunskaller. Småtroll og digre kjemper skvetter til alle kanter. Til sist står Tor og Lilletor og Loke alene tilbake.

Tor med hammer'n:

Og så, venner — tilbake til Åsgard! Det får være nok troll for denne gang!

(plystrer på bukkene. De kommer brekende inn)

Opp i kjerra, med oss!

(De klatrer opp i den usynlige kjerra)

Hypp. mine bukker! Hypp!

De tar en sving på scenen og forsvinner ut. Men akkurat da... faller Lilletor ut av kjerra! De andre merker det ikke.

Lilletor snurrer rundt... alene på scenen... og «legger seg» til å sove i samme seng som ved stykkets begynnelse.

Lilletor (i søvne):

Vent på meg!

(våkner)

Pappa?

Far (kommer inn):

Hva er det, lille Tor? Har du drømt nå igjen?

Lilletor:

Jeg har ikke drømt. Jeg har vært hos Tor med hammer'n, bare at han ikke hadde noen hammer, for trollene hadde tatt den og —

Far:

Så, så, ta det rolig. Det var bare en drøm, skjønner du vel.

Lilletor:

Det var det heller ikke!

Far:

Men nå skal jeg sitte her helt til du har sovnet igjen.

(brer over ham — og oppdager at Lilletor har jenteklær!)

Men i all verden? Hvor har du fått de jenteklærne fra?

Lilletor (gjesper):

Å, ja... det var noe vi måtte... men det er en lang historie, pappa! Den skal jeg nok fortelle — en annen kveld. Men nå må jeg sove.

Far:

Hei — vent litt, da!

Lilletor:

God natt —

Far (klør seg i hodet):

Jeg skjønner ingenting, jeg!

Lilletor:

— og pappa... Sov godt!

(snorker)

SLUTT